

RAPORT, Alfred (Puurs 5 september 1892 – Leuven 22 september 1965).

Studeerde van 1910 af rechten aan de Katholieke Universiteit Leuven, maar moest wegens de oorlog zijn studie onderbreken. Aan het IJzerfront vervulde Raport zijn dienstplicht in de *compagnie universitaire* en klom op tot de graad van luitenant. Na de oorlog promoveerde hij in 1919 en werd, tot zijn overlijden, advocaat bij de Leuvense balie; in de jaren 1956-1965 was hij driemaal stafhouder. In de periode tussen de beide wereldoorlogen was hij tevens juridisch adviseur van de Belgische Boerenbond, aanvankelijk in samenwerking met, nadien in opvolging van **Emiel van Dievoet**. Van 1921 tot 1946 was hij gemeenteraadslid te Leuven, van 1927 tot 1931 schepen van financiën en van 1938 tot 1946 eerste schepen en opnieuw schepen van financiën. Van 1923 tot 1932 was hij voor de Boerenbond lid van de Hoofdraad van de Katholieke Unie. Van 1932 tot 1936 was hij in het arrondissement Leuven senator voor de **katholieke partij** en bij de verkiezingen van 1949 en 1950 eerste plaatsvervanger op de senaatslijst voor de Christelijke Volkspartij.

Raport was reeds als student een actieve **flamingant**. Hij werd lid van **Amicitia**, zetelde in het eerste bestuur en werd na de oorlog voorzitter. Als gemeenteraadslid te Leuven was hij er een van de eerste echte Vlaamsgezinde katholieken en gold als voorman van de jonge katholieke Vlamingen. Hij was het die in 1924 bemiddelend optrad bij rector **Paulin Ladeuze** tijdens het ernstige conflict tussen de academische overheid en het **Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond**. Daar hij tijdens de Tweede Wereldoorlog schepen was gebleven, probeerde men hem nadien van antiflamingantische

zijde moeilijkheden te berokkenen; hij werd niet vervolgd, maar nam toch ontslag. In Leuven bleef hij een geziene figuur in Vlaamsgezinde milieus: zo werd hij er medestichter en eerste voorzitter van Nos Iungit Amicitia (NIA), een vereniging van Vlaamse academici uit het Leuvense. Sedert 1950 was hij lid van het IJzerbedevaartcomité en legde in deze hoedanigheid in augustus 1965, een maand voor zijn dood, tijdens de bedevaart de “eed van trouw aan Vlaanderen” af.

REGINALD DE SCHRYVER*